

Sygn. akt II AKzw 349/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny II Wydział Karny w Rzeszowie

na posiedzeniu w składzie :

Przewodniczący:	SSA Zbigniew Różański
Protokolant:	stażysta Aneta Kudła

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Rzeszowie

– Stanisława Rokity

po rozpoznaniu sprawy skazanego **K. J.**

z powodu zażalenia obrońcy skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 15 maja 2013 r., sygn. akt III Kow 408/13/wz

o odmowie udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia:

I. **u t r z y m a ć** w mocy zaskarżone postanowienie,

II. **z w o l n i ć** skazanego w całości od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami **obciążając** Skarb Państwa,

III. **z a s q d z i ć** od Skarbu Państwa na rzecz adwokata B. W.

z Kancelarii (...) w R. kwotę 147, 60 zł (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu skazanego w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 maja 2013 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie odmówił udzielenia skazanemu K. J. warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia kary pozbawienia wolności ze względu na brak po jego stronie pozytywnej prognozy kryminologiczno-społecznej.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła obrońca skazanego zarzucając Sądowi I instancji błędne przyjęcie, iż wobec skazanego nie zachodzą przesłanki do udzielenia mu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

Na tej podstawie skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uwzględnienie wniosku w przedmiocie udzielenia skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny w pełni aprobuje stanowisko Sądu Okręgowego o braku po stronie skazanego pozytywnej prognozy kryminologiczno-społecznej, stanowiącej materialną przesłankę udzielenia warunkowego zwolnienia. Prognoza ta zachodzi wówczas, gdy zasadne jest przypuszczenie, że skazany po zwolnieniu będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa.

Analiza okoliczności z art. 77 § 1 k.k., które ustawa nakazuje uwzględniać przy konstruowaniu tej prognozy prowadzi do wniosku, że na warunkowe przedterminowe zwolnienie skazanego jest jeszcze zdecydowanie za wcześnie.

Cel wykonywania kary pozbawienia wolności w postaci resocjalizacji skazanego nie został jeszcze osiągnięty. Skazany nadal pozostaje bierny w procesie własnej resocjalizacji o czym najdobitniej świadczy odbywanie kary w systemie zwykłym.

Wprawdzie K. J. odbył stosowną terapię dla osób uzależnionych od alkoholu i środków odurzających, jednak jakość i trwałość prezentowanych na tym tle postaw nie zostały jak dotąd sprawdzone w warunkach zwiększonej samokontroli jego zachowania. Biorąc pod uwagę, że uzależnienie od alkoholu jest dla niego istotnym czynnikiem kryminogennym, celowym jest, aby skazany rzeczywiście, a nie jedynie deklaratywnie, zrozumiał, jaki wpływ na jego życie wywiera spożywanie alkoholu. Nieskuteczność dotychczas stosowanych środków oddziaływania wychowawczego świadczy bowiem o tym, że skazany pozytywnie funkcjonuje jedynie w zakładzie karnym w warunkach wymuszonej abstynencji i pod stałą kontrolą ze strony funkcjonariuszy SW.

Mając na uwadze to, że skazany jest osobą wielokrotnie karaną, a nadto brak mu adekwatnej refleksji nad swoim dotychczasowym postępowaniem, należy z dużą dozą ostrożności podchodzić do składanych przez niego zapewnień o chęci przestrzegania prawa.

W świetle powołanych okoliczności rację ma Sąd Okręgowy dostrzegając potrzebę poddania skazanego dalszym oddziaływaniom wychowawczym w zakładzie karnym.

Wskazując na powyższe Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie.

Wysokość zasądzonego na rzecz obrońcy wynagrodzenia za czynności wykonane z urzędu uzasadnia art. 29 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo

o adwokaturze (Dz. U. z 2009 r., Nr 146, poz. 1188 ze zm.) oraz § 15 ust. 3

w zw. z § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd rozstrzygnął w oparciu

o art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w. przez wzgląd na aktualną sytuację majątkową skazanego.